

Sagligt at bortvise sygemeldt medarbejder, der ikke deltog i samtale med henblik på udarbejdelse af mulighedserklæring, idet lægeerklæring var utilstrækkelig

Afskedigelsesnævnets kendelse af 3. oktober 2016

Sag 20160392

Blik- og Rørarbejderforbundet

for

A

(advokat Dennis Schnell-Lautitzen)

mod

TEKNIQ Installatørernes Organisation

for

Feldam VVS ApS

Tæbyvej 44

2610 Rødovre

(konsulent Hjalte Ankjær)

Afsagt af opmand:

Thomas Peter Rørdam

Sagen blev mundtligt forhandlet den 3. oktober 2016 kl. 14:30 med højesteretsdommer Thomas Peter Rørdam som nævnsformand og opmand.

Der blev afgivet forklaring af A og indehaver af Feldam VVS ApS, B.

Klager har nedlagt påstand om betaling af sædvanlig løn i opsigelsesperioden fra 27. april 2016 til 30. juni 2016 med procesrente fra de respektive forfaldsdage samt betaling af en efter Afskedigelsesnævnets skøn fastsat godtgørelse i henhold til Hovedaftalens § 4, stk. 3.

Indklagede har nedlagt påstand om frifindelse.

Der har ikke mellem de af organisationerne udpegede medlemmer af Afskedigelsesnævnet kunnet opnås flertal for en afgørelse af sagen, og afgørelsen træffes derfor af Nævnets formand som opmand. Parterne erklærede sig enige i, at sagen kan afgøres uden kendelse i overensstemmelse med opmandens tilkendegivelse.

Opmandens tilkendegivelse:

A blev den 20. januar 2014 ansat som fagligt ansvarlig blikkenslager hos Feldam VVS ApS. Den 30. marts 2016 blev han opsagt med overenskomstmæssigt varsel til fratræden den 30. juni 2016. Afskedigelsen var begrundet med mangelfuldt udført arbejde. Den 25. februar 2016 underrettede A virksomheden om, at han ikke var i stand til at møde på arbejde, fordi hans samleverske var "gået ned med flaget", og han derfor var nødt til at passe deres fælles børn. På et tidspunkt i slutningen af februar eller starten af marts 2016 sygemeldte han sig over for sin arbejdsgiver. Han har ikke været på arbejde siden.

Sagen angår, om A har dokumenteret lovligt forfald på grund af sygdom i forbindelse med, at han blev indkaldt til en samtale hos arbejdsgiveren med henblik på udfærdigelse af mulighedserklæring.

Efter sygedagpengelovens § 36 a, stk. 1, kan en arbejdsgiver forlange en mulighedserklæring af en lønmodtager ved kortvarigt, gentaget og langvarigt sygefravær. Lønmodtageren har efter stk. 5 pligt til at møde op til en samtale med arbejdsgiveren med henblik på udfyldelse af første del af mulighedserklæringen. Dersom lønmodtageren ikke kan møde op på grund af sygdommen, kan samtalen efter bestemmelsen foregå telefonisk, hvis sygdommen tillader det.

Opmanden finder, at en arbejdsgiver, som har indkaldt en medarbejder til en samtale med henblik på udarbejdelse af mulighedserklæring, og som bliver orienteret af medarbejderen om, at denne ikke er i stand til at møde op på grund af sygdommen, kan forlange, at medarbejderen tilvejebringer en lægeerklæring, der indeholder en angivelse af, at medarbejderen på grund sin sygdom ikke kan møde op til en samtale. Det vil herefter i givet fald kunne vurderes, om samtalen skal søges gennemført telefonisk.

Efter at have indkaldt A til en samtale den 7. marts 2016 med henblik på udarbejdelse af mulighedserklæring, meddelte A samme dag, at han på grund af sin sygdom ikke kunne møde. Efter yderligere korrespondance og efter den 1. april 2016 at være blevet indkaldt til et nyt møde den 7. april 2016 samt efter at være blevet bedt om en lægeerklæring, hvis han ikke kunne møde, sendte A den 4. april 2016 en erklæring fra sin læge, hvoraf det blot fremgik, at "patient angiver at have sygemeldt sig fra og med 25.02.2016", og at "Sygemeldingen forventes at vare til og med 30.06.2016."

Denne erklæring opfyldte helt åbenbart ikke de krav, arbejdsgiveren kunne stille, og det var derfor med rette, at arbejdsgiveren den 10. april 2016 meddelte A, at lægeerklæringen ikke kunne accepteres, og at han skulle rette henvendelse til lægen på ny for at få en erklæring, hvoraf det fremgik, at han "er for syg til at deltage i en mulighedserklæringsamtale, hvis dette skulle være tilfældet".

Det var endvidere med rette, at arbejdsgiveren den 25. april 2016 fastholdt kravet om en fyldestgørende lægeerklæring, efter at A den 20. april 2016 havde meddelt: "Jeg har lige været til lægen og han udfører ikke disse ydelser." Ved samme lejlighed advarede

arbejdsgiveren A om, at det ville få alvorlige konsekvenser, evt. bortvisning, hvis ikke en fyldestgørende lægeerklæring var modtaget senest den 28. april 2016.

A efterkom ikke kravet om fremsendelse af en fyldestgørende lægeerklæring, men meddelte i stedet den 25. april 2016 på ny, at hans læge ikke ville udarbejde flere erklæringer. Han foreslog ved samme lejlighed et møde hos arbejdsgiveren den 2. maj 2016 med deltagelse af sin fagforening med henblik på en mulighedserklæringssamtale.

På baggrund af det anførte finder opmanden, at A har misligholdt sine forpligtelser i ansættelsesforholdet på en sådan måde, at det var berettiget, at han den 27. april 2016 blev bortvist.

Det kan ikke føre til et andet resultat, at As læge i en efterfølgende erklæring af 13. september 2016 til brug for Afskedigelsesnævnets sag har oplyst bl.a., at erklæringen af 4. april 2016 efter lægens opfattelse indeholder alle de oplysninger, en arbejdsgiver har krav på fra en læge.

Herefter tager opmanden indklagedes frifindelsespåstand til følge. Klager skal betale opmandens honorar.